

Výplatní otisky na území, které Německo zabralo na základě Mnichovské dohody, změnily svůj vzhled dosti podstatně. Předně to bylo výplatní razítko, kde se místo větrné růžice a názvu ČESKOSLOVENSKO objevila německá orlice s názvem Třetí říše DEUTSCHE REICHSPOST, dále se v této oblasti zabydlovaly výplatní stroje s gotickými číslicemi, které čs. poštovní správa neakceptovala ve 20. letech a zadala si výrobu specifických československých oválných číslic. Označení uživatele se poněmčilo, nové otisky byly jen s německým textem uživatelů. Z první republiky zbyly jen označení, která byla neutrální - kresby, symboly, loga, názvy firem. I ty se poněmčily, dokonce i ve jménech.

Změnám se nevyhla ani denní razítka. Předně se stále více objevovala denní razítka dvojkruhová s můstky, i když u řady otisků zůstala jednokruhová. Dvojkruhové denní razítko bylo typické pro německé výplatní otisky. Změnila se i legenda na místě dohlédací pošty. Nezůstal jen německý název dohlédací pošty, ale byl zejména u menším sídel rozšířen o další identifikační dodatky a domicly. Byly zařazena hned za název pošty do závorky, ale byly i v dolním mezikruží). Upřesňovaly místo, kde sídlila dohlédací pošta. Například se doplnily regionální, oblastní či okresní údaje jako byl okres - Kr. plus název či název regionu - Sudetenland apod. Číselné označení pošty se dostalo až za tento vsunutý název. Výjimkou nebyly ani zeměpisná upřesnění - řeky (např. Neisse), hory (např. Riesengebirge) atd. Přehled o těchto rozšířeních vydá na samostatný větší rozbor.

Toto označování respektive rozšiřování názvu dohlédací pošty s bližším a podrobnějším domicilem sloužícím k lepšímu doručení či identifikaci zásilky bylo důsledným německým zvykem. tento způsob označení legendy v denním razítku výplatních strojů se objevuje už i klasických německých otisků ve 20. a 30. letech. Z Německa přešlo i na naše území, které bylo Německem zabráno v roce 1938. Dva příklady za všechny: Rozšířená legenda byla obvykle v dolní části mezikruží.

STADT MENDE